

DEC 2017

FAKTAARK

RØDRYGGET TORNSKADE

Rødrygget tornskade er en smuk og meget iøjnefaldende fugl. Arten er lidt mindre end en solsort. Hannen kendes let på sin røde ryg og sorte 'bandit-maske', mens hunnen har mere afdæmpede brune farver. Begge køn har et kroget, rovfugle-lignende næb. Arten er knyttet til åbne landskaber med spredte buske og en rig fauna af store insekter, herunder heder, skove med større åbne partier, overdrev med spredt buskvegetation, større moseområder og klitter.

Rødrygget tornskade ankommer sent fra de afrikanske vinterkvarterer. Ofte skal man et stykke ind i maj før man ser de første fugle og de fleste smutter allerede sydpå igen i løbet af august. Ligesom deres primære fødeemner, de store insekter, kan tornskaderne bedst lide når det er tørt og varmt.

Billen og firben spiddes

Med sit krogede næb ligner rødrygget tornskade en lille rovfugl. Ofte sidder den højt til vejs i områdets buske og spejder efter noget at spise. Skarnbasser eller firben, der kravler forbi på jorden, eller forbi-flyvende guldsmede og humlebie er alle på menukortet. Når tornskaden har mad i overskud laver den 'depoter' rundt omkring i sit revir. Således kan man af og

til være heldig at støde på rester af biller, fugleunger, sommerfugle, hvepse, museunger m.m., som er spiddet på torne eller efterladt i små grenkløfter. Det er tornskadens 'madpakke', som den har gemt af vejen til næste gang sulten melder sig. At tornskader gemmer føde skyldes nok, at de lever af relativt store fødeemner, som det kan betale sig at bruge energi på at gemme, og som der er stor sandsynlighed for at finde igen.

Hvad kan du gøre for den rødryggede tornskade?

Velegnede levesteder for den rødryggede tornskade er ofte meget lokale. Derfor forekommer arten aldrig i stort tal. Tornskaden bruger meget tid på at sidde i buske af forskellig slags, herunder roser, slåen, tjørn og eksempelvis ene. Hvis man er så heldig at forvalte et område, der falder i den rødryggede tornskades smag, er det derfor først og fremmest vigtigt at værne om de enkeltstående buske og småtræer og sikre, at der bliver ved med at være masser af insekter.

Hvis området afgræsses er det vigtigt at holde et lavt græsningstryk. Et lavt græsningstryk fremmer generelt variationen på arealet, og dette giver flere levesteder for planter og dyr. Kan man skabe områder med spredte buske, langt græs, kort græs, slidte partier, våde partier og tørre partier, så har man den variation på arealet, der også fremmer en rig fauna af store insekter – og dermed bedre betingelser for den rødryggede tornskade.

KONTAKT

Anne Erland Eskildsen, specialkonsulent
SEGES, Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.
anee@seges.dk
+45 8740 5423